

דברים פרק כב יד - כא

כי יקח איש אשה ובא אליה וישנאה: ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הד'את לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הנה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אותו: וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תקיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ס

ואם אמת היה הדבר הנה לא נמצאו בתולים לנער: והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערקה הרע מקרבך:

רש"י ופרשו השמלה - הרי זה משל, מחזורין הדברים כשמלה: ואם אמת היה הדבר - בעדים והתראה שזנתה לאחר אירוסין:

סנהדרין לו ע"ב

אין הורגין מאומד.

תנו רבנן: כיצד מאומד? אומר להן: שמא כך ראיתם: שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתם אחריו, ומצאתם סייף בידו ודמו מטפטף, והרוג מפרפר? אם כך ראיתם - לא ראיתם כלום. תניא, אמר רבי שמעון בן שטח: אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה, ורצתי אחריו, וראיתי סייף בידו ודמו מטפטף והרוג מפרפר, ואמרתי לו: רשע, מי הרגו לזה, או אני או אתה? אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי, שהרי אמרה תורה [דברים י"ז] על פי שנים עדים יומת המת.

רמב"ם הלכות נערה בתולה פרק ג

כיצד הוצאת שם רע?

הוא שיבא לבית דין ויאמר נערה זו בעלתי ולא מצאתי לה בתולים. וכשבקשתי על הדבר גודע לי שזינתה תחתי אחר שארסותיה ואלו הן עידי שזינתה בפניהן. ובית דין שומעין דברי העדים וחוקרין עדותן אם נמצא הדבר אמת נסקלת. ואם הביא האב עדים והזימו העדים שהביא הבעל ונמצאו שהעידו שקר - יסקלו וילקה הוא ויתן מאה סלע, ועל זה נאמר "ואלה בתולי בתי אלו העדים שיזימו עידי הבעל", חזר הבעל והביא עדים אחרים והזים עידי האב, הרי הנערה ועידי אביה נסקלין ועל זה נאמר "ואם אמת היה הדבר הזה", מפי השמועה למדו שפרשה זו יש בה עדים וזוממין וזוממי זוממין.

דברים פרק כב

כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפר חים או ביצים והאם רבצת על האפר חים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: (ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארקת ימים

שו"ת חוות יאיר סימן סז

נשאלתי אם כי יקרא קן צפור לפני איש בשדה אם מחויב עכ"פ לזקוק לה לשלח את האם או רשאי לילך לדרכו דלא אמרה רחמנא שלח תשלח רק באם ירצה ליקח הבנים? ... ונחזור לענין השאלה אם מחויב להיטפל נראה דדקדוק נכון הוא מה שיש לדקדק מגמ' יכול יחזור בהרים וכו' דמוכח דכי יקרא מיהת מחויב ליטפל.

והכי מסתבר לטעם שכתב בזהר שהוא כדי שהעוף, אם העופות, תצטער ותפרח ממקום למקום לבקש את בניו וע"י כך יתגלגלו רחמי המקום ב"ה על בניו שבגלות.

מדרש תנחומא וירא, פרשה י"ב

...ראה לוט שהיו אנשי סדום שטופין בזימה,

בחר בסדום להיות עושה כמעשיהן.

מנין? שכן הוא אומר להם לאנשי סדום, הנה נא לי שתי בנות,

בנוהג שבועולם, אדם מוסר עצמו להיהרג על בנותיו ועל אשתו

והורג או נהרג. וזה מוסר בנותיו להתעולל בהן.

מגילה, דף כ"ח ע"ב

שאלו תלמידיו את רבי זירא, במה הארכת ימים?

אמר להם, מימי לא הקפדתי בתוך ביתי.

יבמות, דף ס"ב ע"ב

תנו רבנן, האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו...

עליו הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך".

במדבר רבא, פרשה ט'

...לימדה התורה, שתהא ותרן בתוך ביתך.

שבת, דף ל"ד

אמר רב הונא, אף על גב דאמור רבן שלוש דברים

צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשיכה,

עשרתם, ערבתם, הדליקו את הנר, צריך למימרינהו בניחותא,

כי היכי דליקבלינהו מיניה.

בבא מציעא, דף נ"ט ע"א

ואמר רבי חלבון, לעולם יהיה אדם זהיר בכבוד אשתו,

שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו

שנאמר: "ולאברם היטיב בעבורה".

שופטים פרק י"א - א

ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בברקני הר אפרים ויקח לו אשה פילגש

מבית לחם והודה: ומזנה עליו פילגשו ומלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם והודה ומה

שם ימים ארבעה חדשים: ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה <להשיבו> להשיבה ונערו

עמו וצמד חמ"רים ותביאנהו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: ויסזק בו ח'תנו

אבי הנערה וישב אתו של'שת ימים ויאכלו וישתו ולינו שם: ויהי ביום הרביעי וישכימו

בב'קר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבן פת לחם ואחר תלכו: וישבו ויאכלו

שניהם וחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האישה האל נא ולין ויטב לבן: ויקם האישה ללכת

ויצרו בה ח'תנו וישב וילן שם: וישפם בב'קר ביום הקמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד נא

לבבך והתמקמהו עד נטות היום ויאכלו שניהם: ויקם האישה ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר

לו ח'תנו אבי הנערה הנה נא רפה היום לערב לינו נא הנה חנות היום לין פ'ה ויטב לבבך

והשפמם מחר לנרצכם והלכת לא הלך: ולא אבה האישה ללון ויקם וילך ויב'א עד נ'כח

יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו: